

GLASILO OŠ CERKVENJAK-VITOMARCI

zimski **KORAKI**

Cerkvenjak, januar 2020

Osnovna šola Cerkvenjak-Vitomarci

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj

Jezikovni pregled: Suzana Logar

Oblikovanje: Slavko Toplak

januar, 2020

Slika na naslovnici: Ivje, Sergeja Firbas, 8. a

Slika na zadnji strani: Ledene rože, Tisa Korenjak, 4. b

Ob polletju

Dragi učenci, spoštovani učitelji, vzgojitelji in starši,

Šolsko leto 2019/2020 se obrača v drugo polovico. Ob zaključku nečesa se ponosno oziramo na bogato in mnogokrat odlično prehojeno pot. Ponosni smo na uspehe, športne in druge dosežke in ves trud, ki smo ga vlagali v vaša znanja. Četudi smo pri koncu prve polovice šolskega leta, se je potrebno vedno znova vprašati ali je bilo v šoli ali vrtcu vse dobro ali morda celo odlično. Vse dokler nas bodo omikale takšne misli, se nam ni potrebno bati, da šola ali vrtec ne bi bila ali postala celo še boljša. Prav to pa so naša vodila, ki nas bodo spremljala tudi v prihodnje.

Končuje se obdobje, ki je bilo bogato prežeto z lepimi trenutki in doživetji nas in naših otrok v šolah in vrtcih. Seveda vam tudi v prihodnje želim, da bi bili naši šoli in vrtca prežeti s sproščenimi nasmehi in veseljem naših otrok. To nam bo tudi dokaz, da je naše delo lahko dobro, spodbudno in uspešno. Radi bi se zahvalili tudi vsem, ki nas podpirate pri našem delu. Brez naših učiteljev, vzgojiteljev in drugih strokovnih delavcev ne bi bilo kakovostnega šolskega vsakdana in zadovoljnih otrok. Tudi njim zahvala za prizadevno delo.

Hvala tudi vam, staršem, za dobro sodelovanje. Prav gotovo smo tudi tokrat začutili, kako pomembno je medsebojno razumevanje, sodelovanje, strpnost in razumevanje različnosti. Samo to je pot, ki nas pelje k odličnosti in višji kakovosti.

Čestitam vsem učencem za doseženo in se obenem zahvaljujem vsem, ki bogato doprinašate k temu.

Naj bo tudi to šolsko leto bogato in bogati bodo tudi sadovi tega leta.

Petek, 31. januarja 2020

Vaš ravnatelj,
mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

Utrinki iz 1. a

Staro slovensko ime za september je kimavec.

Tako so ga imenovali, ker takrat sadje na vejah dreves "kima." Pravzaprav bi se septembru bolj prilegalo ime september, saj se spet začneja pouk, ko moramo po poletni sproščenosti v vsakdanjik otroka vpeljati urnik in red (N. Kisel, Pogled, september 2017).

Ker pa šola ni le pouk in sedenje pri zvezkih in nalogah, sva za vas, učiteljici Viktorija in Saša, pripravili nekaj utrinkov; pisanih in raznolikih, takšnih, kot so nam ostali v spominu.

"Veseli" petki – praznovanje rojstnih dni

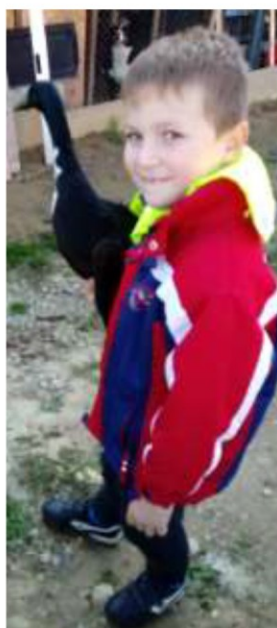
"Bralni" ponedeljki – poslušamo pravljice in se pogovarjamo o njihovi vsebini.

Urimo ročne spretnosti, ustvarjamo za božični bazar – snežaki iz nogavic.

Če sami pripravimo pogrinjek, nam tradicionalni slovenski zajtrk gre še bolj v slast.

O naravi se učimo v naravi – obisk ekološke kmetije Plohl.

Viktorija Caf in Saša Pavlič, učiteljici, 1. a

Športni dan učencev 2. a

Nikki Golob: "Šli smo v telovadnico in se priključili učencem 3. razreda. Igrali smo med dvema ognjema."

Domen Fekonja: "S tretjim razredom smo igrali športne igre."

Amiel Hašaj: "V telovadnici smo igrali igre."

Anže Košnik: "S sošolcem Lukom sva se imela zelo fajn. Sva tekala po gozdu in iskala številke gomil. Igrali smo s tretjim razredom."

Luka Škrlec: "Šli smo na gomile. Videl sem zemljevid. V telovadnici smo igrali s tretjim razredom športne igre. Zelo mi je bilo všeč."

Ajda Berghaus: "Šli smo v telovadnico in na sprehod."

Tine Gavez: "S sošolci smo tekali. S 3. a smo igrali igre."

Mark Repič: "Šli smo na gomile. V telovadnici smo igrali športne igre."

Tai Štručl: "Bili smo v gozdu. Igrali smo športne igre."

Na jesenskem sprehodu v gozd smo nabrali dele dreves. V učilnici smo pripravili razstavo.

Po čem smo si zapomnili kulturni dan?

Žiga Furšt: "Vozili smo se z avtobusom. Gledali smo predstavo."

Lana Majhenič: "V gledališču smo gledali Čarovnica Hillary gre v opero. Po predstavi smo se odpravili nazaj v šolo."

Leon Šamperl: "Z avtobusom smo se peljali. Gledali smo predstavo in se smejali."

Nina Lorenčič: "Šli smo gledat gledališko predstavo. Bilo mi je lepo in smešno."

Aleksija Perša: "Ko smo z avtobusom prispeli v Maribor, smo v parku pojedli sendviče. Pridružili so se nam učenci iz Vitomarcev. Potem smo si ogledali gledališko predstavo."

Pri tradicionalnem zajtrku

Nevsakdanji zajtrk v šoli nam je nadvse teknil. Domači kruh, maslo, med, jabolko in mleko so bili ta dan najboljši.

Tehniški dan

Tehniški dan smo namenili izdelku za bazar.

Moj božič

Letos sem prvič praznovala božič s sestrično Evo. Zvečer smo šli k otroški polnočnici. Ko smo se vrnili domov, so nas pod božičnim drevesom čakala darila. Z mojo družino smo se zbrali ob jelki in odprli darila. Božični večer je hitro minil.

Lana Majhenič, 2. a

Božične počitnice

Med počitnicami sta me mami in ati presenetila. Ko sem se zbudila, oblekla in umila, smo se odpravili na izlet. Peljali smo se v terme Žusterna na morju. Tam smo se kopali. Vendar ne zunaj, ker je zima, ampak v toplém bazenu. Tukaj sem srečala mojo prijateljico Špelo. Skupaj sva se igrali in kopali. Bili smo na morju več dni in hodili smo se tudi drsat. Med potjo domov smo obiskali še Postojnsko jamo. V jamo smo se peljali z vlakcem. Po jami smo še eno uro hodili peš. Tam sem videla, kako iz stropa visijo smešni špageti.

Ko sem prišla domov, sem bila vesela, ker sem spet videla muco Maco in kužko Žužo.

Ajda Berghaus, 2. a

Novoletne počitnice

V Sveto Trojico smo hodili gledat lučke. Videl sem še iglu, zimsko pravljico, zimske hiške. V kleti smo si ogledali še velike jaslice.

Žiga Furšt, 2. a

Moje počitnice

Matic je imel rojstni dan. Kopali smo se. Šli smo na morje. Ko smo prišli na morje, smo se šli kopat. Veliko sem se potapljaj in plaval. Na morskem dnu sem videl morsk kumarico, školjke, morsk zvezdo, raka, leščurje, velikega morskega polža in ješke. Veliko smo hodili na Pohorje. Z Maticem sem bil pri babici in dedku.

Anže Kocbek, 2. b

Med počitnicami sem bila pri babici in botru. Pri botri sem barvala. Pri babici pa sem se igrala s kužkom. Ati je imel rojstni dan. Za novo leto pa smo spuščali rakete. Za novo leto sem bila zelo utrujena. Za darilo sem dobila kužka, pri teti Dajani pa novo obleko in kiklico. Ata in mamica sta se zaročila. Počitnice so mi bile zelo všeč.

Lara Lajh, 2. b

Bila sem pri botri in botru. Z botro sva se igrali karte, boter pa je kuhal kosilo. Za novo leto pa smo bili v Ljutomeru. Z mamico in očkom smo bili pri sestrični, kjer sva se igrali igro kviz. Zelo sva se zabavali. Bila sem tudi pri babici in dedku, kjer sva se z babico igrali, dedek pa je spal. Počitnice so mi bile zelo zabavne.

Stella Horvat, 2. b

Bila sem pri babici in dedku. Z babico sem se igrala, dedek pa je gledal televizijo, moj kuža pa je spal pri dedku. Za novo leto smo šli v Ljutomer k teti in stricu. Voščili smo si novo leto, odprli smo šampanjec, nato smo prižgali ognjemet. S kužkom sem se igrala. Z mamo in očkom smo se igrali. En dan pred novim letom je bratranec imel rojstni dan. Počitnice so bile lepe.

Lina Antonič, 2. b

Šli smo na smučanje s prijatelji. Na smučanju je bil jakuzzi in savna. Starši so šli v savno. Drugo jutro smo se šli smučat. Ko smo prišli domov, smo se šli sankat. Tretje jutro nismo mogli smučat, ker je snežilo. Zato pa smo se šli sankat dvakrat na dan in šli smo v savno. Zadnji dan smo se šli smučat. Ko smo prišli domov, sem šla h Gaji prespat. Ko smo se zbudili, smo šli skupaj k maši. Po maši sem šla domov k staršem. Za novo leto so prijatelji prišli k meni. Spuščali smo iskrice, izdelovali, se igrali, gledali rakete, plesali, naredili postelje in šli spat. Ko smo se zbudili, smo imeli zajtrk in šli domov, nato pa k Špeli in Aljažu na rojstni dan. Med počitnicami smo se imeli fajn.

Zoja Pavlas, 2. b

Mi smo šli na Veliko planino. Bili smo na Dunaju. Danes grem na angleščino. Na začetku počitnic smo šli na Šrilanko. Tam sem umivala slona. Ko sem prišla domov, sem šla na angleški tabor. Potem pa sem šla z babico in dedijem na morje. Tam sem se kopala.

Zoja Pavlas, 2. b

Vsak večer sem igrala badminton. Vsak dan, ko sem prišla iz šole, sem pospravljala svojo sobo. Bila sem še pri atiju. Med počitnicami sem praznovala svoj sedmi rojstni dan s svojimi sošolci in prijatelji. Z mojo družino smo bili na dopustu v Termah Čatež. V Čatežu je tako zabavno, da bi se kar preselila tja. Bile so moje najboljše počitnice.

Lara Lajh, 2. b

3. a v besedi in sliki ...

Jesenski pohod

Zjutraj sem se zbudil in pogledal skozi okno, kakšno je vreme. Bila je megla in sonce, zato bo športni dan. Zbrali smo se v učilnici in z učiteljico smo se dogovorili, kam bomo šli. Ogledali smo si Johanezovo trto. Potem smo šli skozi gozd na športno-rekreacijski center. Tam smo si iz nahrbtnika vzeli malico in jedli. Ko smo končali, smo šli dalje. Opazovali smo rastline in druge zanimivosti. Ustavili smo se pri Lubi vodici. Potem smo se odpravili do šole, kjer nas je že čakalo kosilo.

Taj Lovrec, 3. a

Slovenski tradicionalni zajtrk mmmm, je dobro.

Razmišljali smo o poklicih

Če bi bila PLESALKA, bi otroke v vrtcu in šoli učila plesati, da bi lahko nastopali na odru. Starši bi bili zelo ponosni na svoje otroke.

Ela Hameršak, 3. a

Če bi bila FOTOGRAFINJA, bi hodila po svetu in fotografirala zanimivosti v naravi, živali, zgradbe in ljudi. Spoznala bi nove kraje, se učila jezike in prodajala svoje fotografije. Živela bi v Cerkvenjaku.

Isabel Lah, 3. a

Če bi bil NOGOMETAŠ, bi živel v Mariboru. Igral bi pri NK Maribor. Bil bi slaven. Potoval bi po svetu na velike tekme. Nazadnje bi igral v velikem finalu.

Matic Kovačec, 3. a

Če bi bil PREDSEDNIK, bi živel v Čagoni. Hodil bi po šolah in pridnim otrokom dajal sladkarije. Če bi šolo poplavilo, bi dal denar za popravilo. Brezdomcem bi dal denar za stanovanje. Poštarjem, ki so stavkali, bi dal dvajset evrov več plače.

Evgen Par, 3. a

Če bi bila NARAVOSLOVKA, bi raziskovala, delala v laboratoriju, odkrivala nove stvari. Raziskovala bi globine morja, fosile in podobno. V prostem času bi kolesarila.

Tia Vogrin, 3. a

Če bi bila TENISAČICA, bi znala vse trike pri tenisu. Imela bi lep lopar. Moja družina bi bila srečna, kot je zdaj. Imela bi lepo torbo za lopar in žogice ter športna oblačila. Prijavila bi se na vse turnirje. Povsod bi zmagala. K meni bi hodili vsi, ki jih poznam.

Eva Breznik, 3. a

Z voščilnicami in drugimi izdelki smo si ustvarili praznično čarobnost.

Kako smo pričakali novo leto?

Veselil smo se novega leta. Že zjutraj smo se začeli pripravljati na najdaljšo noč v letu. Bili smo pri teti. Gledali smo televizijo, kartali in se veselili. Ob polnoči smo nazdravili in spuščali rakete. Moja želja je bila, da bi bil uspešen v šoli in da bi bil zdrav.

Aljaž Kozar, 3. a

Z družino smo novo leto pričakali pri prijateljih. Bili smo zelo veseli. Jedli smo biftek in prepečenec. Biftek je naredil Uršin ati in bil je zelo dober. Otroci smo se igrali in gledali televizijo. Pred dvanajsto smo si nalili šampanjec in začeli odšteti. Voščili smo si srečno novo leto in nazdravili. Malo smo še bili pokonci, si naredili ležišča in šli spat.

Matic Kovačec, 3. a

Zadnji dan leta sem se veselila, da bomo odšli k prijateljem. Ob osmi uri smo se odpravili k njim. Presenečeni smo bili, da jih je prišlo kar nekaj. Tam smo se zabavali, poslušali novoletne pesmi in se imeli lepo. Potem je bila ura enajst in vsi smo se že zelo veselili novega leta. Ko je bila ura skoraj dvanajst, smo začeli odšteti. Vsi smo si zaželeli srečno novo leto in nazdravili. Do petih zjutraj smo se zelo zabavali.

Anna Mihorič, 3. a

Likovno ustvarjamo

Zimska pokrajina v naši učilnici

Svetlenje barv

Relief

Ura – učni pripomoček

Peresnica (opis)

Moja peresnica je pravokotne oblike. Narejena je iz blaga in platna. Je črne, zelene in rožnate barve. Široka je dvanajst, dolga pa dvaindvajset centimetrov. Ima tri predale, v največjem so barvice. Uporabljam jo za različna pisala in radirke. Odpira in zapira se z zadrگو.

Eva Toš, 3. a

Telefon (opis)

Moj telefon je pravokotne oblike. Je bele in črne barve. Narejen je iz plastike, kovine in stekla. Visok je petnajst centimetrov in širok sedem centimetrov. Ima ekran, baterijo, zvočnik, kamero in svetilko. Uporabljam ga za klicanje, fotografiranje, brskanje po internetu in igranje igrice.

Alja Hanžel, 3. a

Na kmetiji

Zala in Jure sta med počitnicami šla k dedku Janezu in babici Sonji. Zjutraj je Zala hranila kokoši, goske in race. Jure pa je hranil psa Akija in se med tem pogovarjal z dedkom. Potem sta Jure in babica šla v hlev. Jure je pometal tla, babica pa je molzla kravo Lisko. Pes Aki ju je opazoval. Nato so se vsi skupaj odpeljali s traktorjem v sadovnjak. Jure je obiral sadje, dedek pa je nosil zaboje na prikolico. Babica je na vrtu nabirala zelenjavo, Zala pa jih je opazovala. Po končanem delu so se odpeljali domov. Doma so pripravili stojnice z različnimi pridelki. Prišli so ljudje in kupovali pridelke.

Neža Druzovič, 3. b

Moj delovni dan

Vstanem se ob 7.00, se oblečem, umijem zobke, pripravim za šolo in pozajtrkujem. Nato me ati odpelje v šolo. Tam se preobujem in igram s prijatelji. Ob 8.00 si pripravim zvezke. Najprej imam matematiko, potem pa slovenščino. Potem imam malico. Po malici sledita dve uri spoznavanja okolja in športna. Po uri športa grem na kosilo. Po kosilu imam še igre z žogo, potem pa pride ati in me odpelje v glasbeno šolo. Po končani dejavnosti grem domov. Doma se najem in nahranim svojega zajčka Lokija. Naredim domačo nalogo in se učim. Zvečer pogledam televizijo, se umijem in grem spat.

Neja Pučko, 3. b

Moja soba

Živim v družinski hiši. Moja soba je v prvem nadstropju. Na nasprotni strani vrat je okno. Na levi strani je postelja, na desni pa omara. Pri omari je še majhna omarica. Pod oknom je pisalna miza in zaboj za igrače. Stene so rožnate barve, vrata pa svetlo rjave. Na vratih visi polno plakatov.

Hana Kovač, 3. b

Krava

Krava je odrasla samica goveda. Ima glavo, telo in štiri noge. Na glavi ima dvojne oči, ušes, rogov in velika usta. Zelo dobro voja. Telo ima dolgo 1,5 metra. Ima roževinasta kopita, oblikovana v dva prsta. Ima rep. Uporabljamo jo kot vprežno žival. Premika se počasi. Živi v velikih, svetlih in zračnih hlevih. Je prežvekovalec. Hrani se s senom, žitom, travo in deteljo. Krava je samica, bik pa samec. Parita se enkrat letno. Skoti telička, ki pije njeno mleko. Je zelo koristna domača žival. Uporabna je za meso, mleko, mlečne izdelke, usnje. Iztrebke uporabljamo za gnoj. V Indiji je sveta žival.

Maj Šilec, 3. b

Delovni dan moje babice

Babica je vstala zjutraj ob petih. Sebi in dedku je pripravila zajtrk. Ko sta pojedla, sta odšla. Dedek je babico odpeljal v restavracijo. Najprej, preden je začela delati, se je preoblekla v bela kuhinjska oblačila. Veliko je kuhala in pekla. Najraje peče torto po maminem receptu. Ko babica konča z delom, pride dedek po njo. Doma naredi kosilo za vso družino. Po kosilu gre babica z Matejo na sprehod. Pogovarjata se o živalih, rastlinah in babica pri pripoveduje o svojem otroštvu. Zvečer babica nikoli ne zamudi poročil. Ko pogleda poročila, prebere Mateji pravljico za lahko noč.

Maj Šilec, 3. b

Mačka

Mačka je domača žival. Živi v hiši ali njeni okolici. Ima 40 cm dolgo telo, ki je pokrito z dlako. So dolgodlake ali kratkodlake. Ima štiri tačke z ostrimi kremplji. Na glavi ima velike oči, ošiljena ušesa, smrček, usta in brčice. Zelo dobro vidi in sliši, saj so mačke nočne živali. Brčice ji pomagajo, da se v temi izognejo oviram. Hrani se z mesom ali mačjimi briketami. Včasih si ulovi tudi miš. Vedno mora imeti svežo vodo. Ponavadi ima dva do štiri mladiče, ki so slepi teden dni. Skoti jih na skritem in udobnem mestu. Mladički se hranijo z materinim mlekom. Prede in mijavka.

Anej Ilešič, 3. b

Neža in Piki

Nekega dne sta se Neža in Pika odločila, da gresta na sprehod v park. Neža je sedela na klopci, Piki pa se je igral. Čez nekaj časa jima je postalo dolgčas. Šla sta naprej. Neža je zagledala prijatelje, ki so se igrali. Hana in Leo sta si podajala žogo, Ela in Mitja sta igrala badminton, Tina, Pia in Maja so preskakovale kolebnico. Neža se jim je pridružila. Piki je zagledal ptico in stekel za njo. Čez nekaj časa se je Neža spomnila na Pikija. Nikjer ga ni videla. Začela je jokati. Prijatelji so jo tolažili in ji ga pomagali iskati. Niso ga našli. Neža se je spomnila, da je mogoče šel nazaj do klopce. Odhitela je tja. Pri klopci je opazila Pikija. Objela ga je in odšla sta domov.

Alina Gavez, 3. b

Medved, Sanja Simonič, 2. c

Če bi bil odrasel

Če bi bila odrasla, bi opravljala poklic kuharice. Vsak dan bi vstala ob 6.30, pojedla zajtrk, se oblekla in se odpeljala v službo. Najraje bi kuhala špagete in polivko. Ko bi končala z delom, bi odšla domov. Doma bi si napisala, kaj bom kuhala naslednji dan.

Neža Borko, 4. a

Vstanem ob 4.30, grem v kopalnico, se umijem in oblečem. Potem grem v kuhinjo, kjer popijem kavo. Ob 4.50 se odpravim v službo, ki jo pričnem ob 5.30. V službi sestavljam kontejnerje. Ob 10.00 imam malico. Po malici spijem kavo in nadaljujem z delom. Službo končam ob 13.30 in grem domov. Po kosilu še doma naredim, kar je potrebno. Zvečer se umijem in ob 21. uri se odpravim spat, saj je moj delovni dan zelo naporen.

Luka Lovrec, 4. a

Zbudim se ob 7. uri in nato še zbudim otroke. Naredim jim zajtrk. Nato se odpeljemo proti šoli, kjer jih odložim, sam pa se odpravim v službo. Ko pridem ob 18. uri iz službe, otrok gleda televizijo, žena pa kuha večerjo. Po večerji se stuširamo, skupaj pogledamo televizijo in nato se odpravimo spat.

Jure Kocuvan, 4. a

Po poklicu bi bil avtomehanik. Hodil bi v službo, kjer bi popravljaval avtomobile. Imel bi športni avtomobil, ker takšni avtomobili so mi najbolj všeč. Kupil bi si tudi motor in električni skiro. Zgradil bi hišo z bazenom in nogometnim igriščem, ker zelo rad igram nogomet. Imel bi samo enega otroka. Z njim bi igral igrice na PS 4. Moral bi biti priden in me ubogati. Tudi v šoli bi moral biti uspešen. Prijavil bi ga na trening nogometa. Pozimi bi mu kupil smuči. Poleti bi ga peljal na morje. Tam bi mu kupil napihljivo žogo. Obiskovala bi tudi planine.

Gal Mohorič, 4. a

Moj delovni dan se začne ob 7. uri. Po poklicu sem računalničar. Ta poklic rad opravljam. Moj delovni čas traja do 15.00. Po končani službi grem po otroka v vrtec. Preostali čas posvetim družini.

Tian Novak, 4. a

Stanetinci, 24. 9. 2029

Veterinarska ambulanta Maribor. Sedim za mizo in naenkrat se odprejo vrata. Zaslišim glas gospe, ki prosi, naj ji rešim psičko, ki jo je povozil avto. Hitro odhitim v operacijsko dvorano, kjer operiram ubogo psičko. Psička je preživela in ko se je prebudila iz narkoze, je bila zelo vesela. Opravljam poklic, ki sem si ga zmeraj želel, saj rešujem živalim življenja.

Matic Mulec, 4. a

Moj delovni dan se začne zgodaj zjutraj. Delam kot veterinarica za male živali. Ko pridem iz službe, skuham kosilo za družino. Popoldan grem na sprehod. Če je potrebno, pomagam otrokoma pri domači nalogi. Po večerji rada berem. Pred spanjem še objamem svoja otroke.

Maša Vrbnjak, 4. a

Zaseda

Otroci so si nekega dne zaželeli jabolka. Mama jim jih ni dovolila pojesti, ker jih je hotela presenetiti z jabolčnim zavitkom. Odločili so se, da ji pripravijo zasedo. Na hladilnik so privezali vrv in jo skrili. Ko je mama kuhala kosilo, je hotela odpreti hladilnik in preden ga je odprla, se je hladilnik odprl kar sam. Zelo se je prestrašila. Nato je opazila vrv. Otroci so se začeli smejati, mama pa se je smejala skupaj z njimi.

Blažka Zorko, 4. a

Rima

Zvita lisica je ukradla kokoš
in je postala tatca.
Vse to je videla kokošja mama,
ki tehta dva kilograma,
odnesla jo je v gozd
in jo medvedu prodala za grozd.
Oba sta bila srečna,
začela se je večna igra,
ki je privabila tudi tigra.

Blaž Matjašič, 4. a

To sem jaz

Moje ime je Blaž,
živim na vasi,
nalogo delam počasi.
Doma imamo živali,
včasih jim nagajam,
imam jih rad.

Blaž Matjašič, 4. a

Izdelki za bazar

4. 12. 2019 smo imeli v šoli tehniški dan. Izdelovali smo izdelke za bazar. K pouku smo prinesli testenine različnih velikosti in oblik, storže, vejice iglavcev, suho cvetje, dekorativne sveče, bleščice, okrasne trakove. Izdelovali smo novoletno dekoracijo iz naravnih materialov. Pri delu sta nam pomagali razredničarka in naša sorazredničarka Ela Žibrat, ki nam je tudi prinesla deščice, na katerih smo oblikovali novoletno dekoracijo. Najprej smo z zlatim in srebrnim sprejem pobarvali testenine in nekaj deščic, nato smo prilepili na podlago z vročim lepilom material, ki smo si ga izbrali.

Nastale so različne in zanimive dekoracije, saj jih je vsak sošolec oblikoval po svoji domišljiji.

Tineja Zorko, 4. a

Tradicionalni slovenski zajtrk

V petek, 15. 11. 2019, smo imeli v šoli tradicionalni slovenski zajtrk. Nekaj dni pred tem nam je učiteljica naročila, da moramo tisti dan prinesiti v šolo krožnik, skodelico, prtiček in dekoracijo. Večina sošolcev je prinesla dekorativne svečke. Najprej smo postavili mize pravokotno. Prekrili smo jih s prti in si izbrali dekoracijo. Razredničarka in sorazredničarka sta nam prinesli narezan domači kruh iz krušne peči, med, maslo in mleko. Posedli smo k mizam in pričeli zajtrkovati. Po zajtrku smo nadaljevali z naravoslovnim dnevom. Ko smo pospravili za seboj, smo odšli v telovadnico, kjer je bila pripravljena gibalnica. Igrali smo igro Bench ball. Ko smo prišli iz telovadnice, smo v skupinah risali ali oblikovali prehranjevalno piramido.

Mia Kump Toš in Tadej Nedeljko, 4. a

Presenečenje

Starši so mi pripravili presenečenje ena a, za kar sem jim zelo hvaležen. Bilo je med krompirjevimi počitnicami, ko sem lahko obiskoval NK akademijo – šolo Marcosa Tavaresa. Tam sem spoznal Marcosa, Gabriela in se spoprijateljil še z ostalimi, s katerimi smo se skupaj učili igrati nogomet. Veliko smo se pogovarjali in na koncu smo se še slikali za spomin. Tisti teden sem bil zelo vesel in dobre volje. Trener nas je lovil s čevlji, kar nam je bilo zelo všeč.

Teden dni je hitro minilo in moral sem spet sesti v šolske klopi, a ostal je lep spomin.

Matic Mulec, 4. a

Kulturni dan 4. b

V petek, 11. 10. 2019, smo imeli kulturni dan. V šoli smo se zbrali ob 8.00. Pred šolo nas je že čakal avtobus. Preden smo odšli, smo dobili malico. Na avtobusu so nas že pričakovali učenci Osnovne šole Cerkvenjak. Skupaj smo se odpravili proti Ptujskemu gradu. Ko smo prišli, smo dobili zelo prijazno vodičko, ki ji je bilo ime Renata Čeh. Najprej smo šli do sobe s pustnimi kostumi. Najprej smo si ogledali masko kurent, o kateri sem se veliko naučil. Nato smo prišli do maske ruse, ki me malo spominja na kravo. Nadaljevali smo z viteško sobano, kjer smo lahko preizkusili, kako težek je meč. Tam je bila tudi snemalna ekipa RTV Slovenija. Mojega prijatelja Tomaža je vodička preoblekla v viteza. Nadaljevali smo s sobo z glasbili. Šli smo v prvo nadstropje gradu, kjer smo si ogledali sobe. Ugotovil sem, da so precej drugačne kot danes. Pomaknili smo se v spodnjo sobo gradu, kjer smo si izdelali razglednico. Nato smo šli v ptujsko gledališče. Tam smo si ogledali predstavo Hevreka. Bila mi je zelo všeč. Z avtobusom smo se odpravili nazaj v šolo.

Cel dan mi je bil zelo všeč in upam, da ga bomo še kdaj ponovili.

Jaka Čeh, 4. b

Kako se izogniti slabi oceni

11. 3. 2020 pišemo NIT-naravoslovje in tehniko, danes je 28. 2. 2020. Naravoslovje in tehnika mi ne gre najbolje, ker je težka snov. Ali si naredim urnik učenja, vsak dan naj se učim brez prostega časa? Ne da se mi učiti. Kaj če se učim le en dan pred testom? Poklical sem sošolca in mi je rekel, da je en dan pred testom premalo, saj imamo 53 vprašanj in da je najbolje je, da si naredim načrt učenja. Rekel sem mu, da se mi ne da učiti in potem je sošolec prekinil. Poklical sem še drugega sošolca, ki sedi zraven mene. Vprašal sem ga isto kot prvega, ki sem ga poklical. Rekel je, da se naj naučiva vsak pol testa in si prepisujeva, potem sem jaz prekinil. Odločil sem se, da si raje naredim načrt učenja. En dan pred testom je bila nedelja. Vsa vprašanja sem šel skozi. Deset jih nisem vedel, zato sem se teh deset vprašanj posebej naučil. V ponedeljek sem dobil oceno 5, tisti, ki sedi zraven mene, ki si je hotel prepisati, se ni nič učil, ker je mislil, da si bo prepisal od mene. Učiteljica ga je poslala v klop, kjer je sedel sam, dobil je 2. Prvi sošolec, ki sem ga najprej poklical, je tudi dobil oceno 5. Dobro je, da si narediš načrt učenja!

Tomaž Kokol, 4. b

Moje čudežno zdravilo za prijateljstvo

Las z brade škrata, čarobni prah samoroga, list evkaliptusa, cvet svetlečega drevesa, perje Feniksa, luska zmaja in trava iz skrivnostne jase. Najprej vzamemo pero Feniksa, ga vržemo v skledo. Vzamemo cvet svetlečega drevesa, ga razrežemo in vržemo zraven peresa in ju dobro premešamo. Ko je dobro premešano, dodaš ščepec čarobnega prahu samoroga. To vliješ v lonec in pustiš, da zavre. Med vrenjem dodaš las škrata. Nato razrežeš list evkaliptusa in travo iz skrivnostne jase. Vzamemo lusko zmaja in jo zavijemo v list in travo tako, da se nič ne vidi. Vse skupaj previdno položimo v lonec ter lepo premešamo.

To zdravilo je za prijateljstvo. Najbolje je, da ga pripravite skupaj s prijateljem. A pazite, da niste česar izpustili, kakšne podrobnosti ... Majhna podrobnost lahko privede do velike razlike. In ne pozabite, SAMO eno kapljico na dan, vedno skupaj s prijateljem!

Nena Kocuvan, 4. b

Moje čudežno zdravilo

Nekoč je bila moja prijateljica zelo živčna, ker v ponedeljek ocenjujemo odbojko in sem ji rekla: "Da ne boš živčna, ti bom pripravila čudežni napoj." Začela sem delati. Rabila sem: en kos oblaka, gnilo jajce, bruhanje, malo popra, zemljo, kos mavrice, mozolj in lase. Kos mavrice in kos oblaka sem dobila pri čarovniku Jaki, druge stvari pa pri Lujzku. Ko sem vse to dobila, sem potrebovala še veliko posodo. Zdelo se mi je, da nekaj leti proti meni. Pogledala sem skozi okno in videla, da je na travniku pristala velika posoda. Notri sem dala vse stvari in šla še po vodo. Ko sem prišla nazaj, je pred mano stal ogenj in lonec. Hitro sem dolila vodo in potem čakala. Ko je bilo jutro, ognja ni bilo več, ampak je bil napoj končan. Hitro sem napoj zlila v posodico in z metlo odletela v šolo. Skodelico sem dala prijateljici in ji rekla: "To hitro spij in pomagalo ti bo." Ko je spila, ni bila več živčna, bilo pa ji je slabo. Kljub vsemu je dobila oceno 5.

Tisa Korenjak, 4. b

Najprej si pripravimo lonec, v njega dodamo 5 dag športa, 10 dag odbojke in 20 dag učenja. Nato mešamo 10 minut. Potem še dodamo 2,5 l dobrih ocen. Dodamo sol in poper iz posebnega kamenja. nato še dodamo nekaj žabjega in krokodilovega mesa. Dodati moramo še posebno redko rožo ki se imenuje čarovnica. A moramo biti pazljivi, dodati moramo samo en cvet. Potem mešamo 20 do 30 minut in potem moramo dodati še samo najpomembnejšo sestavino, en zlati las demona po imenu Kramperhud. Do njega prideš tako najprej se s čolnom pelji po reki Kramperhuda in nato v njegovo jamo. Paziti moramo da spi, ker če ne te lahko ujame in poje za kosilo, ko dodamo en zlati las moramo 1 uro pustiti na mrzlem. Ko končamo s kuhanjem, pustimo 2 do 3 dni. Če ne pustiš 2 do 3 dni, je lahko smrtno nevarno !

Jaka Kocbek, 4. b

Presenečenje ena a - Bali

Zgodilo se je pred 8. meseci. Doma sem delala domačo nalogo. Starša sta mi nekaj prikrivala. Jaz res nisem vedela kaj bi to lahko bilo. Povedala sta mi, da je to letalska karta za Bali. Najprej nisem bila navdušena nad potovanjem. Potem pa sem na Google-u gledala slike tega kraja in s časom sem postajala vedno bolj navdušena. Bilo je nepozabno.

Naslednje presenečenje je bilo za moje sošolce. V razred sem jim prinesla 7 vrst različnega sadja, ki smo ga kupili na potovanju. Zanj ni slišala niti učiteljica. Vsakega smo poskusili. Bilo je nepozabno tudi za 4. b.

Taja Šilec, 4. b

Predsodek

Slišala sem za dečka, ki je bil zelo zloben. To sem slišala od prijatelja Leona.

Leon pravi, da je zelo neprijeten in zloben deček. Takrat sem se zelo prestrašila. Mislila sem si, da je neprijazen. Tako sem si ga predstavljala. Drugi dan sva z Leonom šla do njega. Leon mi je zaupal njegovo ime. Ime mu je bilo Nik. Pozvonila sva. Nihče ni odprl. Potem je zalajal psiček izza hiše. Šla sva pogledat. Videla sva, kako se Nik igra s psičkom. Pozdravila sva ga in pozdravil je nazaj. Vprašala sva, če lahko kdaj prideva na obisk. Rekel je, da ne ve. Vprašal me je, če hodim na jahalne vaje v Pacinje. Šla sem. Ugotovila sem, da hodiva v isto jahalno šolo.

Naslednji dan sem imela jahalne vaje. Mogoče se bova videla. Drugo jutro sem spoznala, da je Nik prijazen. Bila sva skupaj v ekipi. Ves dan sva preživela skupaj. Postala sva prijateljca. Naslednji dan sem Leonu povedala, da je Nik zelo prijazen in prijeten.

Potem sem Leonu povedala, da je Nik zelo prijazen fant in sva se zelo zabavala. Sedaj smo vsi skupaj prijatelji.

Nena Kocuvan, 4. b

Presenečenje ena a

Zgodilo se je med poletnimi počitnicami. Sedela sem na kavču. Nisem imela pojma kaj se bo zgodilo.

Prižgala sem televizijo in par minut gledala. Potem je kar naenkrat pridrvela mama v hišo in sem se ustrašila. Vprašala sem, kaj je in rekla je, da lahko gremo v toplice Sveti Martin na Muri. Bila sem zelo vznemirjena in sem bila zelo zmedena. Tekala sem po hiši cela navdušena in poskakovala, ampak sem se nazadnje umirila. Naslednjo nedeljo smo se vsi zjutraj pripravili. Ko smo se peljali, sem videla veliko stvari, kot so živali, raznorazna drevesa in veliko ostalega. Peljali smo se čez mejo, ker so toplice v Hrvaški. Ko smo prispeli, sem imela zelo vznemirjen izraz. Imeli so tobogane, bar, gostilno, veliko stvari! Šla sem na vse tobogane. Potem smo šli jest, imeli so zelo dobro hrano. Imeli so tudi tekmovanje na strmem toboganu, pri katerem zelo pljuskne. Bilo je smešno. Bilo je že skoraj konec dneva in morali smo se odpeljati domov.

Ta dan mi je bil zelo všeč!

Emeli Pajek, 4. b

Prijatelj

Prijatelj je zvezda,
zvezda ki jasno žari.
Vidim jo, ko mu
pogledam v oči.

Prijatelj pomaga mi
čisto vse dni,
tudi ko me bolijo
kosti.

S prijateljem se
družim in veselim,
najraje pa pri
prijateljih prespim.

Tisa Korenjak, 4. b

Prijatelj

Meni pomoči ni,
to vedo vsi,
on vseeno pomaga mi,
tudi, ko se mu mudi.

Moj prijatelj
je kot pisatelj,
piše sms-e mi o ljubezni,
ki so vsi brezvezni.

Jaka Čeh, 4. b

Obisk gradu Ptuj in gledališča

V petek, 11. 10. 2019 smo se odpravili na Ptuj. Najprej smo si ogledali Ptujski grad. V hiši kjer so bili spominki smo videli različne pustne maske, ki so jih nosili v starih časih. Potem smo se odpravili na grad, odložili smo nahrbtnike in odšli v prvo sobo z orožjem. V sobi z orožjem smo lahko poskusili, kako je težak meč. Tam se je sošolec Tomaž preoblekel v viteza. Bili smo tudi intervjuvani. Jaz, sošolki Pia, Tisa sošolec Tomaž ter sošolec Blaž. Ogledali smo si tudi sobo z glasbili. Lahko smo poskusili kako zvenijo orgle. Vodička nas je vodila do 1. nadstropja. Tam smo si ogledali jedilnico, kjer so bili 4 stoli. Bila je tudi skrinja. V skrinji je bila krona. Ogled smo nadaljevali do dnevne sobe. Po dnevni sobi smo šli v sobo kjer je bila knjižnica. V knjižnici je bila omara s knjigami. Odpravili smo se v zadnjo sobo, ki je bila spalnica. Na koncu smo si izdelali razglednice iz gradu. Ko si je vsak izdelal svojo

razglednico, smo imeli malico. Po malici smo se odpravili v gledališče. V gledališču smo si ogledali predstavo Hevrek. Med predstavo sem se zelo zabavala, saj smo si podajali letečo žogo po celem gledališču. Ko smo končali z ogledom, smo se morali na vso žalost odpraviti nazaj v šolo.

Ta dan mi je bil zelo všeč, zato ga želim ponoviti.

Tjaša Hanžel, 4. b

Športna torta

Recept:

- 1 x jajce
- 350g moke
- 1 kapljica dišeče vode
- 1 lonc vroče vode
- Čaj
- 1x pecilni prašek
- 1 žlico vanilijevega pudra (čudežna sestavina)

V majhni hiški pri gozdni jasi sem vse te sestavine najprej skuhala. Potem sem napolnila tortni model in dala v pečico na 200 stopinj za malo več kot 3 ure.

To čudežno sestavino sem našla v gozdu pri zmaju.

To torto bi uporabila za športno, da bom dobra pri odbojki. Na dan moraš pojesti 1 kos torte. A to zdravilo drži samo 5 dni. Potem bo vse spet tako, kot je bilo.

A pazi, če čudežnega zdravila vzameš preveč, potem boš še bolj počasna!

Pia Podgoršek, 4. b

Andrej poje sosedove češnje

Češenj je vedno premalo. Vedno se najde veliko ljudi, ki hočejo kupiti nova stanovanja ali hiše, kjer v bližini rastejo drevesa s češnjami. Prav je, če pred sosednjimi mulci čim prej pobereš in poješ vse češnje. Grdo pa je, če se skrivaš pred prijatelji.

Pipi in Miha sta že nekaj časa sumila, da se nekaj dogaja.

Andrej se je po šoli za nekaj časa pokazal na dvorišču, sumljivo gledal naokrog, nato pa je v hipu izginil k drevesu s češnjami. Miha in Pipi sta se mu nastavljala, da se je skoraj spotaknil ob njiju, a nikoli ni rekel nič. Samo izginil je.

"Najbrž ima bonbone, ki jih noče deliti z nama, zato se skriva in jih sam žre," je rekel Miha.

"Bonbone ima ves popoldan čas mleti doma za mizo, ne da bi nama cedil slino", je odvrnil Pipi.

V resnici so se dogajali zelo megleni dogodki. Megleni dogodki so doma le v Andrejevi glavi. Če bi jo dali pod kakšen mikroskop za branje misli, bi videli kažipot za skrivanje pred prijatelji. Andrej je pred dnevi v kuhinji opazil veliko skledo v kateri je našel češnje. Roka se mu je pred zaprepasčenimi očmi stegnila, sunila štiri češnje, jih vtaknila v hlačni žep, vzela Andreja s seboj in odšla na dvorišče. Tam so Andrejeve oči sumljivo pogledale naokrog in opazile Pipija in Miho. Andrejev jezik je ohromel, nato pa so Andreja noge že nosile med cevi in ga čez čas odložile v najbolj skrito cev. Roka je segla v žep, izvlekla češnje in eno vtaknila Andreju v usta. Andrej je sedel kot kup nesreče in se čudil vsemu, kar so njegove lastne roke, noge in ostali organi počeli z njim.

Če imaš češnjo v ustih, jo je treba pojesti. Samo prežvečiti in pogoltniti jo je treba.

Bi bilo malo nerodno, če bi se Andrej s češnjo v ustih pojavil na cesti in možakarja vprašal: "Imate morda žlico?" Možakar bi ga najbrž imel za Zato je Andrej češnje lepo skril in nadaljeval svojo pot.

Ana Mari Par, 5. a

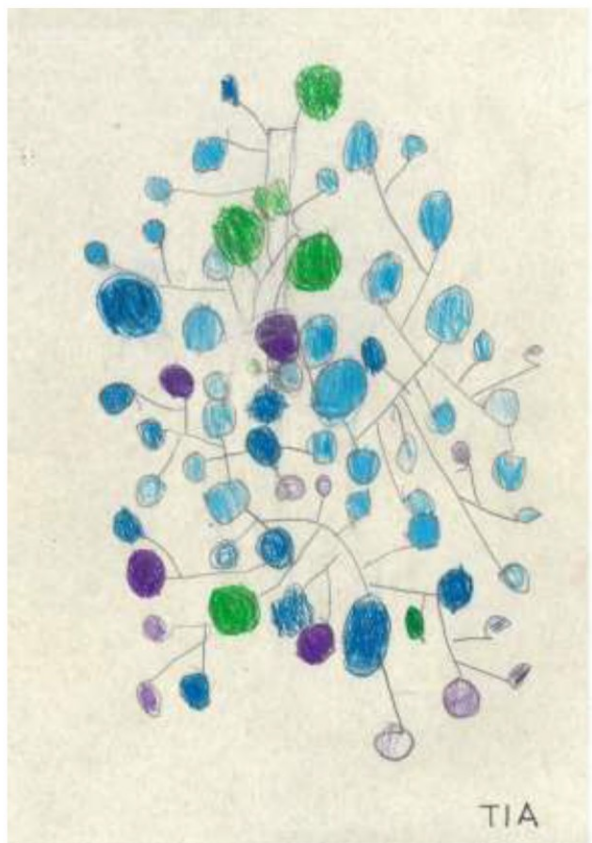
Avtoportret, Matija Paluc, 1. a

Šipek pozimi, Špela Germič, 1. a

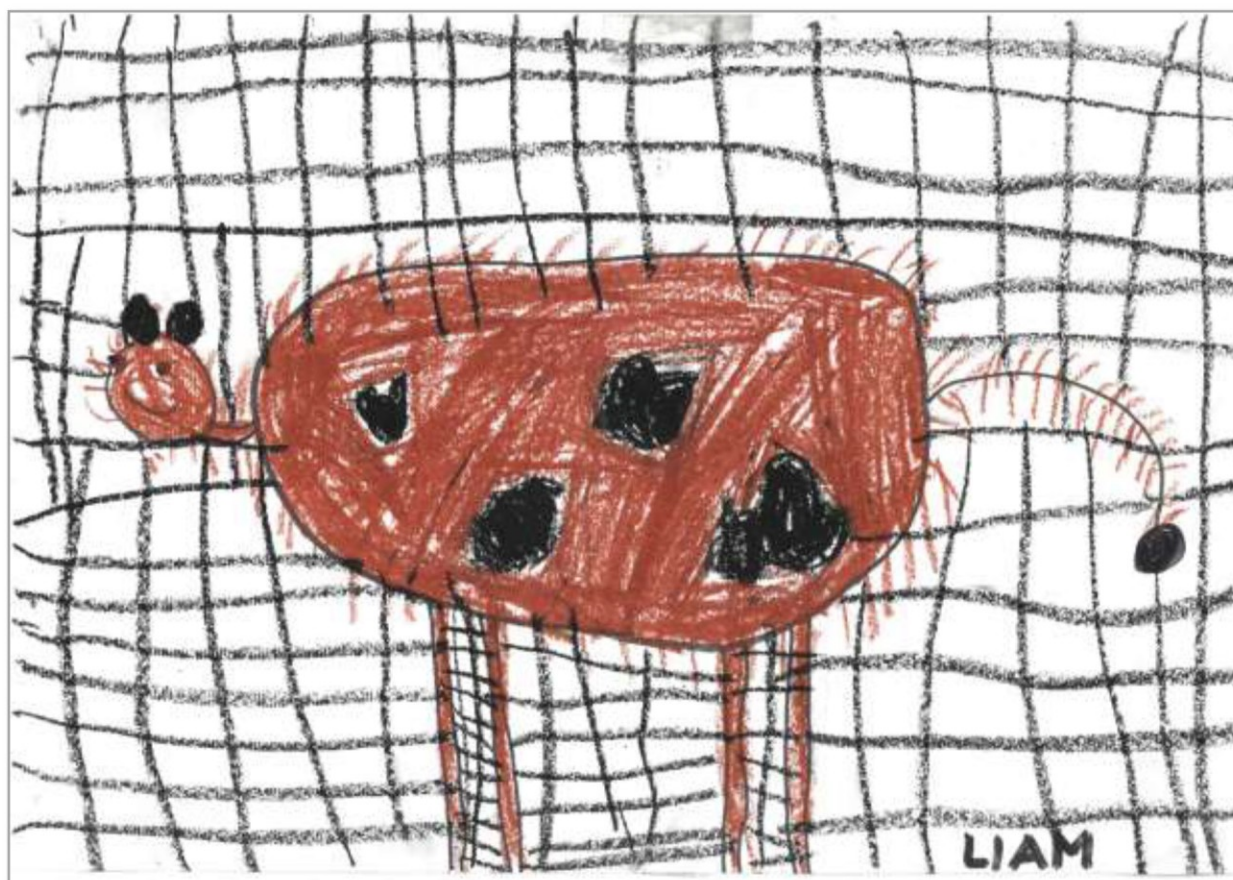
Ilustracija pravljice kuža Luža, Patrik Rajh, 1. a

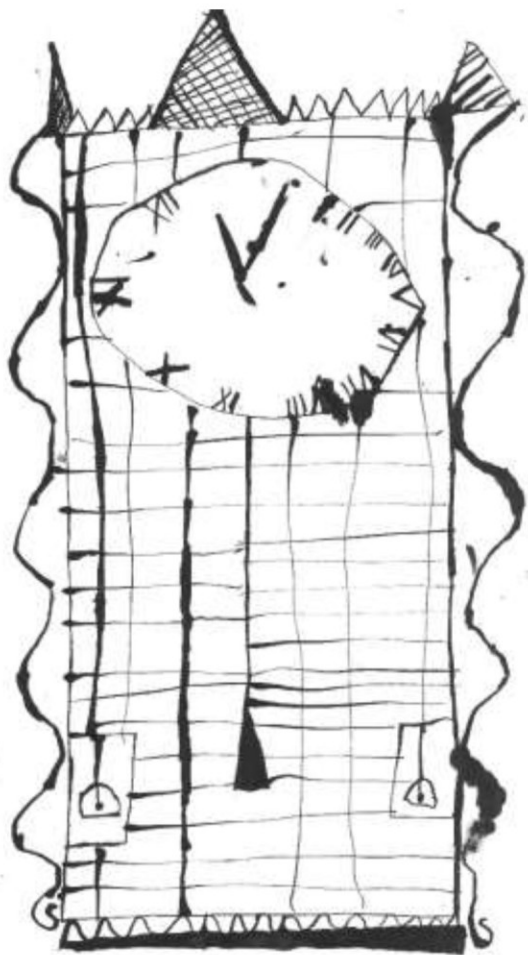
Grozdje, Tia Lulić, 1. a

Grozdje, Matija Paluc, 1. a

Ilustracija pravlјice kuža Luža, Liam Kump Toš, 1. a

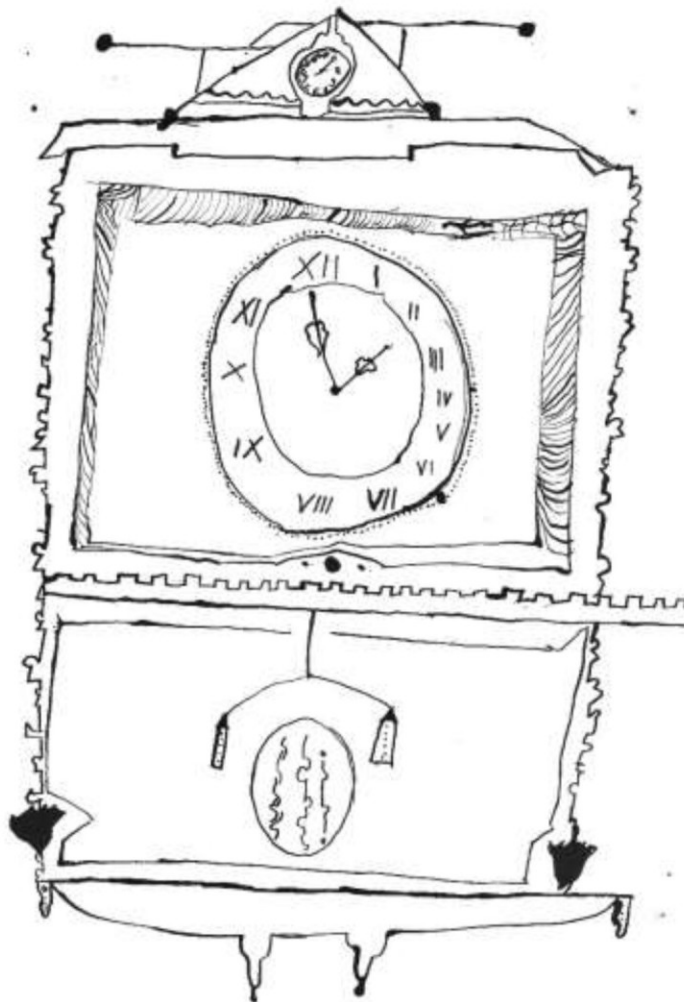
FILIP

Ura, Filip Karnekar, 3. a

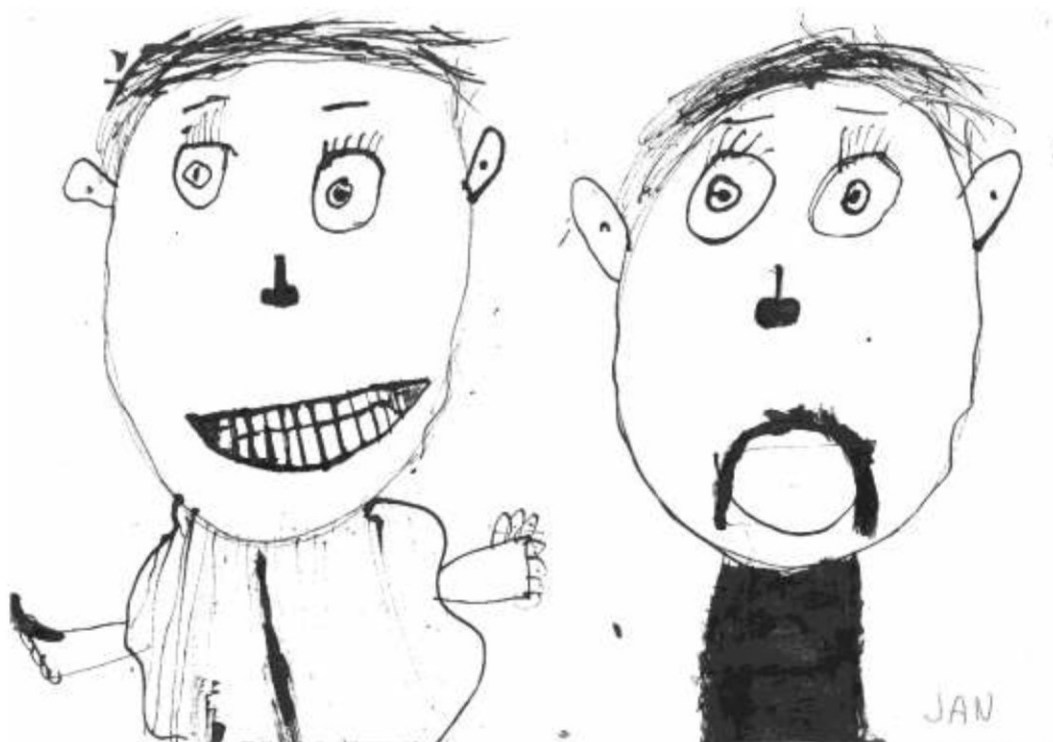

MIA

Čustva, Mia Kump Toš, 4. a

Ura, Matic Kovačec, 3. a

Čustva, Jan Fornazarič, 4. a

Medved, Zala Černel, 1. b

Primarne barve, Snežak, Lili Ilešič, 1. b

Primarne barve, Snežak, Ema Kocuvan, 2. c

Smrečica, Jošt Nartnik, 1. a

Miklavževno, Žak Plohl, 1. a

Živali in rastline v gozdu, Nela Horvat, 5. a

Zimska šola v naravi – Kope – 20. 1. do 24. 1. 2020

Iz mojega dnevnika, zapiski učencev 5. a razreda

Nika Fekonja: Vračamo se domov, v spominu mi bo ostalo: predavanje, tekmovanje, Pokaži kaj znaš, podelitev priznanj in vsi prvi padci s smučmi na snegu. Zelo mi je bilo všeč, ampak najlepše je doma.

Žan Kolednik: Ko sem prišel na smučišče, sem imel tremo. Trikrat sem se zapeljal po majhnem bregu in mi je že bilo fino. Večerja je bila zelo okusna. Ko smo prispeli s smučišča, so me zelo bolele noge. Imeli smo zelo prijazne učitelje. Komaj čakam, da grem ponovno na smuč.

Nel Mark Kocbek: Najbolj mi bo ostalo v spominu, ko smo šli v disko. Imeli smo se zelo lepo. Vsi smo se naučili smučati. Vse bi bilo popolno, če si ne bi Alisa zlomila noge. Kope so zelo lepe, zagotovo se še vrnem tja.

Tjaša Matjašič: V spominu mi bo ostalo, ko si je Alisa zlomila nogo in smo bili vsi žalostni. Ampak ostalo je tudi veliko dobrih spominov na šolo v naravi. Naučila sem se smučati. Všeč mi je bilo, ko smo šli prvič na sedežnico ali kako smo se imeli dobro v disko. Zelo bom pogrešala smučanje in Kope.

Laura Kovačič: Danes smo šli prvič na sedežnico. Prvič sva se z Nelo peljali skupaj z učiteljicama. Bilo je zelo dobro. Zvečer smo šli na nočno smučanje.

Sara Stergar: Danes je bil zame najlepši dan, ker smo tekmovali v smučanju. Prvič smo smučali s palicami. Odšli smo tudi v disko. Tam smo bili dve dobri uri. Zelo smo se zabavali.

Gabrijela Žmavc: Ko smo prispeli, sem bila zelo vznemirjena. Končno smo videli sneg. Že prvi dan smo se šli smučat. Naučili smo se ustavljati in voziti pico. V spominu mi bo ostalo smučanje, druženje s prijatelji, podelitev priznanj, tekma, vožnja na sedežnici, krogcih in disko. S sošolci iz Vitomarcev smo pripravili skeč za Pokaži kaj znaš. Bil je zelo smešen.

Sanje

Nekega dne sem sanjala, da sem igralka.

Nisem igrala v risanki, čeprav sem si to že od nekdaj želela. Ko sem bila majhna, sem želela postati napovedovalka novic in poročil. V sanjah sem igrala v filmu. Nad tem sem bila zelo presenečena, saj sem mislila, da bom napovedovala vreme. "Film se je začel," sem zaslišala od daleč. Prišla sem in se ozrla okrog sebe. Vame so sijale luči, vse gledalke in gledalci so bili navdušeni nad mano. Režiser je nenadoma zavpil: "Akcija!" Pričeli smo snemati. V tistem trenutku me je zbudil oči. Rekel je, da ne ve, kaj naj stori, saj se je nekaj zgodilo z anteno in ne more gledati televizije. Rekel je, da se je ustavila slika in zvok. Želel je gledati svoj kanal, saj je bila na sporedu najboljša nanizanka.

Moje sanje so se takrat končale.

Gabrijela Žmavc, 5. a

Jesenske počitnice

Jesenske počitnice so se začele 28. oktobra. Vsi smo se jih že krepko veselili.

Vsi dnevi so hitro minevali in nekaj časa od teh počitnic sem prespala pri sestri Urški. Pomagala sem ji pri čuvanju mojega nečaka Nika. Ko je Niko spal, sem Urški pomagala pri vrtnih opravilih. Ko se je Niko zbudil, sva se sprehajala po Placarju. Zvečer sva se umila in gledala TV. Ob sedmih sva z Nikom šla spat v dnevno sobo. Ko sem se naslednji dan zbudila, je že Niko skakal po meni. Z Urško sva vse pospravili in šli smo domov. Na dan reformacije smo šli v toplice, kjer smo bili tri ure. Dan je hitro minil in odpravili smo se proti domu. Med potjo smo se ustavili na picah. Ko smo prišli domov, se nas je Martina močno razveselila. Dan je minil in prebudili smo se v prvo novembrsko jutro. Z babico sva pripravili obilnejše kosilo. Ko so vsi prišli, smo se najedli in odšli na pokopališča. Ker imamo svojce v Cerkvjenjaku in v Vitomarcih, smo se malce porazdelili. Mama, Martina, Denis, Urška in Niko so šli v Cerkvjenjak, jaz, babica in ata pa v Vitomarce. Maša na pokopališču je hitro minila, zato smo se odpravili v prenovljeno gostišče Rola na pijačo. Tam so se nam pridružile babičine sestre z njihovimi otroki. Ob pijači smo se veliko pogovarjali, saj smo v takšnem številu in zasedbi bolj redko. Po pijači smo se odpravili k babici Poldi na popoldansko malico. Dan se je hitro prevesil v noč in morali smo domov.

Te počitnice so mi ostale v lepem spominu in upam, da bo še več tako zanimivih.

Zala Anželj, 5. b

V soboto, 26. oktobra, smo šli k bratrancu na rojstni dan. V nedeljo smo bili na Rogli in na obisku pri babici. V ponedeljek zjutraj smo pakirali, saj smo se popoldan odpravili v Medulin. To je bila mamina želja in mi smo ji jo uresničili. Vožnja je trajala 5 ur, čeprav je bila zanimiva, se je pa precej vlekla. Ko smo prispeli v Medulin, smo si poiskali prostor za kampiranje. Postavili smo šotor, nato pa šli na kosilo. Po kosilu smo se kopali. Voda je bila precej mrzla, vendar mi je bila všeč. Na poti do kampa smo videli veliko stojnic z igračami. Brat si jih je seveda zaželel in jih nekaj tudi dobil. To me je precej razjezilo, saj se potem ni nič igral z menoj. Proti večeru smo kolesarili. Naslednje jutro so nas že ob peti zbudili sosede. Skupaj smo šli na zajtrk in na kopanje. Vozili smo se po toboganih. V sredo smo bili v Water parku, kjer mi je bilo zelo všeč. Že je bil četrtek in spet je sledila peturna dolga vožnja proti domu. Ko smo prišli domov, smo šli vsi počivat, saj smo bili utrujeni od vožnje. Naslednji dan je imela mama rojstni dan. V soboto smo šli po nakupih za zimo. In že je bila tukaj nedelja, ko se je bilo potrebno pripraviti za šolo in službo.

To so bile moje počitnice, ki so bile zelo pester.

Aneja Zorman, 5. b

Slovenski tradicionalni zajtrk

V petek, 15. 11. smo imeli tradicionalni slovenski zajtrk.

Najprej smo se zbrali v jedilnici, nato smo odšli v razrede. Predstavniki razredov so ostali v jedilnici, da so pripravili mize s pogrinjki in zajtrkom. Za začetek smo folkloristi popestrili zajtrk z nastopom, petošolci pa smo povedali nekaj o pomenu čebel in zajtrka. Sledil je zajtrk. Po zajtrku smo šli v telovadnico, kjer sta nas čakali Mojca in Lucija Druzovič, ki sta nas preizkusili v vinogradniško sadjarskih igrah. Najljubša igra mi je bila preizkušanje sadja in zelenjave. Tista ekipa, ki bi imela več točk, bi zmagala, vendar smo bili izenačeni. Zato smo vsi za nagrado dobili svinčnike in zavoj bombonov. Sledila je malica. Po malici smo pri čebelarjih slikali na temo čebel. Nato je sledilo predavanje medicinske sestre o alkoholu. Na igrišču so nam gasilci predstavili opremo, ki jo potrebujejo za gašenje, poplave, delo v gozdu ali na cesti.

Tako je minil naš raznolik in zanimiv naravoslovni dan.

Jakob Dizma Roškar, 5. b

Vsak razred si je naredil svoj pogrinjek. Ob osmi uri smo se vsi zbrali v jedilnici. Pri zajtrku so se nam pridružili ga. županja Darja Vudler, člani čebelarskega društva in članici vinogradniško- sadjarskega društva. Najprej so nam zaplesali in zapeli mladi folkloristi, nato so Zala, Jakob in Lana imeli še krajšo predstavitev. Dober tek nam je zaželela tudi gospa županja. Za zajtrk smo jedli domač kruh, maslo, med in sočna jabolka, pili pa smo domače mleko. Po zajtrku je vsak učenec dobil medenjake, ki so ga spekle gospodinje. Po zajtrku smo petošolci in šestošolci šli v telovadnico, kjer so nas čakale sadjarske igre. Pokušali smo različno sadje npr. kivi, kaki, jabolka, maline ... Na koncu smo dobili lepe svinčnike in šumi bonbone. Naslednja delavnica Čebelarskega društva je potekala v knjižnici. Poizkusili smo 7 vrst medu. Vsak pa je naslikal nekaj na temo čebele. Naši izdelki so bili razstavljeni na čebelarski razstavi v večnamenski dvorani. Po tej delavnici nas je medicinska sestra seznanila z nevarnostmi in pastmi alkohola in kajenja. Nato smo vsi učenci šli na igrišče, kjer so nam gasilci pokazali svojo opremo in gasilske avtomobile.

Sledilo je kosilo in nato smo lahko šli domov.

Ajda Druzovič, 5. b

Dan pred zajtrkom smo v razredu zložili prtičke za razredni pogrinjek. Zajtrk je bil slastno domač, saj je vseboval marmelado, med, maslo in domača jabolka. Pred zajtrkom smo nastopali s folkloro, s katero smo popestrili in polepšali zajtrk. Takoj po zajtrku so nas v telovadnici čakale delavnice, ki sta jih organizirali Mojca in Lucija Druzovič iz vinogradniško- sadjarskega društva. Najprej smo imeli dve štafetni igri, kviz in okušanje sadja in zelenjave z zavezanimi očmi. Ob slovesu smo dobili svinčnike. Sledila je malica, vendar smo si štručke odnesli domov, saj nismo bili lačni. Naša učiteljica je rekla, da zajtrk ne nadomesti malice, zato je nismo izpustili. Nato smo se udeležili čebelarskih delavnic. Pri njih je bil nekdanji čebelar, ki nam je znal odgovoriti na vsa vprašanja povezana s čebelami in čebelarstvom. Tukaj smo slikali na temo čebelje paše. Poskusili smo različne vrste medu. Sledilo je predavanje medicinske sestre o kajenju in alkoholu. Po zanimivem predavanju smo odšli na igrišče, kje so nas čakali gasilci. Predstavili so nam različna oblačila, obutev in pripomočke. Razložil so nam kje in za kaj jih potrebujejo. Pokazali so nam tudi nove in stare čelade, pozivnike, luči in termodinamične kamere, ki jih uporabljajo ob požarih. Na koncu smo lahko preizkusili škropljenje oz. gašenje z vodo. Ogledali smo si tudi gasilska vozila z opremo. Odpravili smo se na okusno kosilo, nato pa na avtobus in domov.

Tako je minil zanimiv dan. Na koncu bi se rada zahvalila gospodinjam za okusne in lepe medenjake, čebelarjem za med in sadjarjem za jabolka. Na tem naravoslovnem dnevu sem uživala in upam, da se še ponovi.

Zala Anželj, 5. b

Predavanje medicinske sestre

Slikanje na temo čebel

Gasilci in postroj v vrsto

Uživamo ob zajtrku.

Igre z vinogradniki – "Le kdo bo boljši"

Naravoslovni dan 5. in 6. b

Učenci 5. in 6. b so urejali zeliščno in cvetlično gredico. Porezali so zelišča in jih dali sušit, da se bo lahko iz njih izdelal čaj.

Ananas

Nekoč so se sredi Trsta zbirali otroci vseh narodov. Četudi so govorili različne jezike, so se sporazumevali, kot da bi govorili le enega.

Marijo Morel je bil deček, ki je bil del njihove družčine. Imel je težko življenje. Oče se je gnal za zaslužkom, mati pa je cele dneve prala perilo v petem, šestem nadstropju ali celo na podstrešju. Marija je mati vsak dan pretepala, a nihče ni vedel zakaj. Nekega dne je že rano zjutraj ob petih s podstrešja ušel materi. Vse ga je srbelo od stenic. Kjer so se on in tovariši vsak dan dobivali, je gledal v mesto. Opazil je, da mu nasproti pluje ogromna ladja iz Afrike. Šel je v pristanišče. Opazoval je, kako so se z nje vsuli zamorci, hodili so v mesto. Marija je opazil velik zamorec temne polti in s svetlimi belimi zobmi. Prišel je do njega se mu nasmehnil in dal en velik ananas s svoje rešte. Marijo ni mogel verjeti. Zamorec se še mu je enkrat nasmehnil in ga pobožal po glavi. Noge so ga ponesle nazaj na tiste kamne, kjer se zbirajo s tovariši. Pomislil je, kaj bo z ananasom. Odločil se je, da ga bo pojedel skupaj s tovariši. Eno polovico je pojedel sam. šel je h kanalu in opazil prijatelje. Ko so ga pojedli, so se zazrli na trg k branjevki, ki je prodajala ananase. Marijo je predvideval, da branjevka ne bo pazila, če bo manjkal en samcat ananas. Ukradel ga je. Da jih ne bi ljudje na trgu videli, so jih noge kar same nesle nazaj h kanalu. Ni pa minilo veliko časa, ko je branjevka opazila, da en manjka. Poklicala je stražnika. Gledal je v dečkove oči. Takoj je vedel, da je bil Marijo Morel. Zgrabil ga je in začel s pretepanjem. Takrat pa se je oglasil Peter Lovrin. Rekel je, da je bil on. Stražnik je Marija izpustil na tla in k sebi pograbil Petra.

Marijo je po končanem pretepanju objel Petra. Vprašal ga je, zakaj je rekel, da je bil on. Peter pa mu je odgovoril, ker njega vsak dan pretepa mati.

Gaja Kovačec, 6. a

Prireditev Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo

Tako kot vsako leto je tekmovanje otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo, tudi leto potekalo na matični šoli Cerkvenjak-Vitomarci. Učenci, ki smo prepevali na tej prireditvi, smo v nastop vložili veliko truda. Pri tem pa nam je pomagala učiteljica za glasbeno umetnost, Anita Grajfoner. Tekmovalci smo se za to tekmovanje pripravljali cel december. Prireditev je poteka v četrtek, 16. decembra 2020 ob 18. uri. Učenci, ki smo nastopali, smo na generalko morali priti 2 uri pred začetkom prireditve. Letos tekmovanje ni potekalo ločeno na obeh šolah, ampak je podružnična šola Vitomarci nastopila v Cerkvenjaku. Najprej so nastopili učenci in učenke iz mlajše kategorije (od 1. do 5. razreda), ki so se odlično odrezali. Večina jih je pelo v paru. Nato pa je sledila starejša kategorija učencev (od 6. do 9. razreda). V tej kategoriji pa smo tekmovala Taja Pučko, Ema Ploj, Nina Toš ter Katrin Borko. Dvorana, v kateri je potekala prireditev, je bila zelo polna. Gledalci, ki so nas prišli spodbujati so bili zelo navdušeni nad vsemi nastopajočimi. Vsi smo se zelo dobro odrezali, vendar so morali določiti zmagovalca. V mlajši kategoriji sta bili zmagovalki Nika Borko in Isabel Lah s pesmijo Dobro jutro življenje – Alya. Nato so zmagovalko prav tako razglasili iz mlajše kategorije, vendar iz podružnične šole Cerkvenjak-Vitomarci. Tam se je najboljša odrezala Aneja Zorman s pesmijo Nasmeh življenja – Nika Zorjan. Ostala je še samo starejša kategorija, kjer sem se v polfinale uvrstila jaz, Taja Pučko, s pesmijo Spet – Tinkara Kovač. Po razglasitvi zmagovalk smo učenke, ki smo se uvrstile v polfinale, morale oditi v zaodrje in novinarki povedati par besed o vsem tekmovanju danes. Tudi drugim tekmovalcem čestitam, saj ste bili odlični in pokazali, da nimate treme nastopiti pred toliko gledalci!

Taja Pučko, 7. a

Kako skrbeti za psa

Skrb za psa je zelo odgovorno delo. Sprehoditi ga moraš vsaj 3-krat na dan. Sprehodi naj bodo dolgi vsaj 15 minut. Poskrbeti moramo za dovolj veliko bivališče, kjer bo bival, ko vas ne bo doma. Nahriniti ga moraš vsaj 2-krat na dan. Vedno naj ima svežo vodo. Večkrat ga pohvalite in mu dajte priboljške. S psom se vsak dan igramo, mu mečemo igrače. Ko je sezona menjave dlak v zimsko ali poletno, ga morate počesati vsak dan. Če boste za psa dobro skrbeli ter ga imeli radi kot družinskega člana, bo tudi on do vas ljubeč.

Lan Prosič Vrbnjak in Iztok Toš, 8. a

Trubar med nami

V četrtek, ko sem se sprehajala po mestu, sem na klopci zagledala Primoža Trubarja s časopisom v rokah. Pristopila sem do njega ter ga vprašala, če ima čas za kavo. Privolil je in skupaj sva se odpravila preko ceste v bližnjo kavarno. Poiskala sva miren prostor blizu okna ter se začela pogovarjati.

Na začetku pogovora sva bila oba malo zadržana, vendar je bila zgodba že čez nekaj minut popolnoma drugačna. Ker o njem nisem vedela ravno veliko, sem ga najprej povprašala o njegovem otroštvu. Gospod Primož mi je z nasmeškom na obrazu začel pripovedovati o le tem. Povedal mi je, da se je rodil leta 1508 v Raščici na Dolenjskem, kjer je kasneje tudi živel. Njegov oče in mati sta delala pri turjaških grofi. Živel je z dvema bratoma in sestro, s katerimi se je veliko igral. Skupaj so naredili marsikatero neumnost. Povedal mi je, da je s sedmimi leti odšel v hrvaško Reko, kjer se je začel izobraževati. Kasneje se je šolal tudi v Salzburgu. Čez nekaj let je svoje šolanje nadaljeval v Trstu. Tam je spoznal škofa Petra Bonoma, človeka, ki mu je predstavil in ga navdušil s protestantskimi idejami. Primož mi je dejal, da je bil Peter njegov prijatelj in učitelj, predvsem pa njegov drugi oče. Kasneje se je šel šolat tudi na Dunaj. Študija na žalost ni dokončal, saj je univerza zaradi turških vpadov zaprla svoja vrata. Z izobrazbo, ki jo je imel, je postal duhovnik in dobil svojo prvo župnijo na Laškem. Po približno 6-ih letih je napredoval v župnijo v Ljubljani. Ker je pridigal, kot so učili protestanti, bi skoraj pristal v ječi. Čez nekaj časa, ko so se stvari rahlo umirile oz. ko so protestantizem sprejeli nekateri vplivni, je Primož dobil najbolj ugledno službo v cerkvi tistega časa. Vendar ni trajala dolgo, saj je umrl ljubljanski škof, kmalu zatem pa še Bonomo. Primož mi je povedal, da je takrat, torej leta 1548, zbežal v Nemčijo in dokončno zapustil katoliško cerkev. Že po dobrih dveh mesecih so protestantski prijatelji zanj našli primerno službo. Takrat je delal v bolnišnični cerkvi v Rothenbergu. Dejaj, da so tukaj bila tudi plodna tla za nastajanje prvih slovenskih knjig. V tem času se je Primož tudi poročil in si ustvaril družino s Slovenko, Barbaro Sitar. Leta 1550 se jima je rodil prvi sin Primož mlajši, istega

leta je Primož nesel v tisk prvi slovenski knjigi, Katekizem in Abecednik. Ko je najin pogovor nanesele na to temo, mi je zaupal, da je imel pri pisanju le – teh problem jezika in črkopisa. Po tehtnem premisleku je za osnovo svojih knjig vzel ljubljanski govor, ki ga je dopolnil z značilnostmi dolenjskega narečja. Knjige je najprej pisal v gotici, kasneje v latinici, ki se mu je zdela primernejša. Prav on je bil tisti, ki je v svoje knjige zapisal moji ljubi Slovenci in s tem postal začetnik slovenskega knjižnega jezika. Kmalu zatem mu je umrla žena Barbara in ostal je sam s svojimi otroci. A to ga ni ustavilo. Odšel je v nemško mesto Derendingen in se poročil še dvakrat. Ponovno je začel pisati. Zaradi svoje varnosti in pa zaradi varnosti svoje družine se je podpisoval s psevdonimom Rodoljub Ilirski. Za konec mi je povedal tudi, da je v zadnjem času napisal kar nekaj del. Med drugim tudi Evangelij svetega Matevža, Cerkveni red, prevod svetega pisma Nove zaveze ter več pesmaric. Ura je bila že krepko čez enajsto in Primož se je moral posloviti, saj je imel še druge opravke. Za konec mi je dejal samo da upa, da bodo Slovenci začutili ljubezen do naše domovine.

Vanessa Repič, 9. b

Urška v podvodnem svetu

Dolgo časa je minilo od tega. Od tistega grozovitega dogodka. Naša Urška zala je izginila. Dolgo je plesala z nam nepoznanim gospodom, nato pa izginila v vrtinec. Ne duha ne sluha nista zapustila za seboj. Nekateri so govorili, da je to bila kazen za vse grehe, ko je može vodila za nos, nekateri, da je to bilo prekletstvo, njene lepote, povodni mož, kot so mu kasneje nadeli ime vaščani, jo je hotel zase. No, tako se govorice širijo oz. razvijajo že mnogo let. Zdaj je to samo še zgodba, pripovedka, pravljica za lahko noč, našim otrokom. Ampak slišala sem to:

Urška se je zbudila. Ni vedela, vendar je minilo celo desetletje. Zbudila se je na kristalni postelji. Bilo je lepo, vse je bilo oblikovano popolnoma normalno. Čeprav je bila pod vodo je v prostoru lahko normalno dihala. Ko je pred seboj zagledala sliko sebe in tedaj njej še neznanega moža, se je začudila. Ni vedela kje je, kako dolgo je tam, ničesar. No, ne vsaj tako. Ščasoma se je spominjala tistega dogodka, ki se je pripetil na Starem trgu v Ljubljani. Vedela, spomnila se je vsega. Razen nečesa, ni vedela koliko časa je minilo. Vstala je iz postelje, stopila po sobi in se razgledala. Videla se je v ogledalu, ni bila prav nič drugačna, čeprav je minilo celo desetletje. Ampak ona tega seveda ni vedela. Zaradi svojega identičnega izgleda, ki se ga je spomnila, je mislila, da je minilo le nekaj dni. Odločila se je urediti in razgledati po... kjer koli je že bila.

Ko je stopila iz sobe je bila na zelo dolgem hodniku, ki mu ni bilo videti konca. Odpravila se je po hodniku navzdol. Ko je hodila nekaj časa je na svoji levi zagledala velik prostor. Bil je osrednji prostor. V katerem se je nahajala velika, z jedmi obložena, miza. Ob njej je stal tisti mož, od kod ga je že Urška poznala? Aha, saj res junak v rumenem, Povodni mož. Ko ga je zagledala, ga za hip ni prepoznala. Kmalu, ko je služinčadi razdelil zadnja dela, jo je opazil, prisrčno pozdravil in povabil k mizi, naj sede. Urški je bilo zelo nenavadno. Kako je ravno vedel, kdaj se bo zbudila, da je ravno ob pravem trenutku je bila miza nared. Kaj če bi svojo pot, na hodniku nadaljevala v drugi smeri, kaj če bi se dlje časa zadrževala v sobi ...? Kaj kmalu sta oba sedela za mizo in zajtrkovala. No, tako se je zdelo vsaj Urški, ki se je ravno zbudila. Prostori, v katerih je bila niso imela ne oken ne kakršnih koli vrat, ki bi vodile na prostost, zato ni vedela koliko je ura, kaj šele kje je. Ampak z vsemi vprašanji, ki so se ji pletla po glavi, se ni več obremenjevala, ko je zaužila nekaj hrane in se sprostila ob pogledu v njegove oči. Zdele so se ji čarobne, neskončne, videla je neskončno morje, ga občutila in kar izgubila v njegovih očeh. Tega občutka se je hotela znebiti, saj mu ni zaupala in kmalu se več ni počutila domače. A kaj, ko jo je znova nekaj zmedlo.

Ko je pozajtrkovala, se je zbrala in ga vprašala: "Gospod, kje sem?" "Ah, kar po domače. Reci mi kar povodni mož, ali samo mož, kakor želiš," ji poreče, ne da bi odgovoril na njeno vprašanje. "No, prav. Odkar sem se zbudila v tisti kristalni sobi, me preganja eno vprašanje. No, pravzaprav jih imam veliko, vendar vedno bolj se mi dozdeva, da se motim. Torej, kako dolgo sem tukaj?" "Ah, Urška zala," ji reče. "Tvoja lepota me je osupnila, ko sem te zagledal. A kaj, ko si me zavrnila, tisto popoldne." Urška se je čudila. Ta glas, ta način govora, vse. Vedela je, spomnila se je. Ta je tisti, ki jo je tako lepo ogovoril, ko jo je povabil, na ples, vendar ga je zavrnila. Nato ji misli zmede, ko nadaljuje tako: "Ja, Urška, jaz sem. Takrat, ko si me zavrnila, srce si mi zlomila. Zato sem se odločil, da ti vzamem svobodo. Ampak mladosti in lepote pa ti ne morem vzeti. Zato izgledaš ista, kot izpred 10-ih let." Urška ni mogla verjeti. Zato ji je rekel, da naj ga kliče Povodni mož. Ni hotel povedati svojega pravega imena. Prav tako,

ni mogla verjeti, da je minilo celih deset let. Otrpnila je in samo razmišljala. Imela še je mnogo več vprašanj, kot jih je imela pred pogovorom. Ampak mož jo je pustil samo, v tišini.

No, tako. Pravlјice je konec in počil je lonec. Pravzaprav se še velikokrat vprašam, če je to res samo pravlјica, in kdo je Povodni mož. Me prav zanima, kako se je končala njena življenjska zgodba. Kaj pa tebe?

Nina Toš, 8. a

Kulturni dan v Ljubljani

V oktobru, natančneje 11. oktobra, smo učenci tretje triade odšli v Ljubljano. Z avtobusom smo krenili ob 7h zjutraj. Naš razred je najprej odšel v Narodno galerijo Slovenije. Tam smo videli številne umetnine. Po enournem ogledu smo odšli do Prirodoslovnega muzeja Slovenije. Za vodičko smo imeli staro gospo, ki je imela precej potrpljenja z nami. Ogled smo zaključili hitro, saj se nam je mudilo v mesto. Naša razredničarka je učiteljica glasbe, zato smo se seveda morali fotografirati pred Slovensko filharmonijo. V centru mesta smo imeli eno uro za sprehajanje po Ljubljani brez učiteljev. Domov smo se vrnili precej utrujeni, a zadovoljni. Z vremenom smo imeli veliko srečo. Upam, da bomo še večkrat odšli v Ljubljano.

Brina Lovrec, 8. a

Kulturni dan

Zjutraj smo se okrog 7. ure odpravili proti Ljubljani. Ogledali smo si Narodno galerijo in Prirodoslovni muzej, kjer smo si ogledali dela znanih slovenskih in tujih slikarjev, okostja velikih živali in razne zbirke. Sprehodili smo se po Trgu revolucije, Šušarskem mostu do Stare Ljubljane. Na tržnici smo si ogledali Vodnikov spomenik in prišli do Prešernovega trga. Tam smo imeli nekaj prostega časa, ob 15.00 pa smo se odpravili proti domu. Kulturni dan je bil zanimiv, poučen in tudi zabaven.

Nika Ilešič, 9. b

Šolski radio

Na naši šoli se vsak prvi četrtek v mesecu, 4. šolsko uro po zvočniku vrti oddaja šolskega radia. Učenke Brina, Ivana, Nina, Špela, Vanessa in jaz, napišemo članek o dogodkih, ki se bodo ali so se že odvijali na šoli, o tekmovanjih, o dnevih dejavnosti, posebnih dnevih, ki jih praznujemo ta mesec, prihajajočih filmih, novosti iz sveta slavnih in glasbi.

Predloge za pisanje dobimo od učiteljice Štefke, ki je organizator in oblikovalec vseh oddaj. Oddaje so posnete naprej. Snemamo jih kak dan, dva ali tri dni pred oddajo. Seveda se pa naše oddaje ne vrtijo samo na zvočnikih naše šole, temveč tudi po Radiu Maribor. V mesecu januarju je z Radia Maribor prišla novinarka in skupaj z njo smo posneli oddajo, v kateri smo predstavile zgodovino šole, dogodke, ki se odvijajo na naši šoli in tudi intervju z našima športnikoma Tajo Pučko in Nejcem Nedeljkom.

Če bi tudi vi radi slišali naše oddaje, jih najdete na spletni strani šole.

Ana Marija Roškar, 9. b

Boring

Winter is cold, winter is long,
Winter is boring and uncontrolled.
There`s no snow. There`s no love.

Sara Krepša, Alisa Peklar, Alina Peklar, 7. a

Spring

Spring is coming to town.
Flowers bloom and children are smiling.
Everything is nice
When the sun is shining.

Taja, Lana, Domen, Gašper H., 7.a

My own world

I live inside my own world of snow and cold,
Snowman, watching me from the other side,
But I don`t care, it is not fair.
Everyone is happy
But I am freezing here,
I have to run away,
I will die,
So, my last word is GOODBYE.

Benjamin Ž., 7. a

L-O-V-E

We don`t know what love is. We don`t know what love stories are.
If we want to know what it is, we need to tell it. If you have a crush, tell them
what you feel, before it is too late. Everyone has this experience! You meet love when
you find your soulmate. Then you will stay with him or her. Love is the best experience in your life!
But before you fall in love, live your life, dream big and have your time with your family. Believe in
your dreams and they will come true!

Katrin Borko, 7. a

Taja Pučko, dvoranska državna prvakinja v skoku v daljino

Taja Pučko je vsestranska športnica, ki pa se je odločila, da med vsemi športi, ki jih rada počne, najraje trenira atletiko. Atletiko trenira že pet let v Atletskem klubu Ptuj. Njen trener je Aleš Bezjak. Po lanskih dobrih rezultatih je tudi že v tem letu dosegla odmevne rezultate. Tako je v soboto, 18. 1. 2020 na državnem prvenstvu pionirk letnik 2008 in 2007 (U14) v Ljubljani (Šiška) nastopila v dveh disciplinah: skok v daljino in tek na 50 metrov z ovirami. V skoku v daljino je uspela skočiti 4,85 metra in tako doseči 1. mesto, kar pomeni da je postala dvoranska državna prvakinja v skoku v daljino med pionirkami U14. V teku na 50 metrov čez ovire pa je osvojila 3. mesto.

Drevo, Pia Podgoršek, 4. b

V soboto, 25. 1. 2020, je nastopila na atletskem mitingu v dvorani in prvenstvu Slovenije v Novem mestu za pionirke U16. Tudi tukaj je nastopila v dveh disciplinah: tek na 60 metrov čez ovire in skok v daljino. V obeh disciplinah je dosegla 6. mesto, kar je zelo dober uspeh, saj je bila od sotekmovalk mlajša za 2 leti. V teku na 60 metrov z ovirami je v finalu tekla 9,71 s, v skoku v daljino pa je skočila svoj osebni rekord 5,04 metra.

Miha Čuček

Medobčinska nogometna tekmovanja

V novembru 2019 smo se kot šola udeležili dveh športnih tekmovanj.

Mali nogomet je potekal v dveh skupinah na dveh osnovnih šolah. Tri ekipe so igrale v Voličini (Lenart, Sveta Trojica in Voličina) in štiri ekipe v Benediktu (Benedikt, Cerkvenjak-Vitomarci, Jurovski Dol in Sveta Ana). Po končanem skupinskem delu sta sledili tekmi za tretje in prvo mesto v Benediktu. Za tretje mesto so odigrali Benedikt: Voličini, kjer je slavil Benedikt. V finalu pa je igrala naša ekipa v sestavi: Simonič Bojan, Letonja Matej, Kukovec Timotej, Prosič Vrbnjak Lan, Omulec Matija, Kocmut Lukas, Nedeljko Nejc proti ekipi Sveta Trojica. Na koncu smo se prvega mesta veselili v Cerkvenjaku in Vitomarcih.

V tekmovanju v rokometu, ki ga je organizirala OŠ Voličina je prvo mesto dosegla OŠ Voličina, drugo OŠ Sveta Ana in tretje OŠ Cerkvenjak. Za našo šolo so nastopili: Kocmut Lukas, Pečnik Luka, Sima Danila, Pečnik Nino, Nedeljko Sašo, Vogrin Eva, Simonič Bojan, Kozar Tim, Kavčič Luka in Grnjak Aneja.

Miha Čuček

Akcija zbiranja starega papirja

Akcija zbiranja starega papirja, ki ga podpira Ekošola in podjetja, ki odkupujejo star papir, je namenjena vsem nam, posebej pa še šolam in vrtcem, torej izobraževalnim ustanovam. V nekaterih šolah in vrtcih takšne akcije organizirajo že tradicionalno, njihov namen pa je dvojen: osveščanje otrok, da so odpadki dragoceni in da ločeno zbrane materiale lahko vrnemo v snovne tokove, posledično pa zmanjšujemo porabo naravnih virov, ter da s sredstvi od prodaje zbranega papirja sofinancirajo svoje dejavnosti.

Na naši šoli želimo devetošolci z akcijo, ki jo bomo nadaljevali v mesecu marcu, spodbuditi vse učence in občane, da nam pomagajo zbrati čim več odpadnega papirja. S tem se bo povečala zbrana količina papirja in nenazadnje tudi sredstva, ki jih devetošolci zbiramo za našo valeto. Želimo, da bi akcija postala tradicionalna, da bi se vzpostavile trajnejše povezave v lokalni skupnosti, da bi tako podobne akcije v prihodnosti dale še boljše rezultate.

Učenci 9. a in 9. b

Mala Prešernova nagrada Vanessi Repič

Kultura je kotiček na svetu, kjer je svet še lep, kjer se prepletajo umetnosti. Kultura so medčloveški odnosi, spoštovanje med ljudmi, domača lepa slovenska beseda, navade naroda, ideje in simbolne predstave ljudi, kultura je tradicija.

Na naši šoli učenci zelo radi nastopajo, opažam, da nimajo treme, veselijo se slehernega nastopa. Na vajah oziroma pripravih na nastope je včasih zelo veselo in tudi ustvarjalno. Naši otroci radi pojejo, plešejo, recitirajo, igrajo, tudi to je kultura.

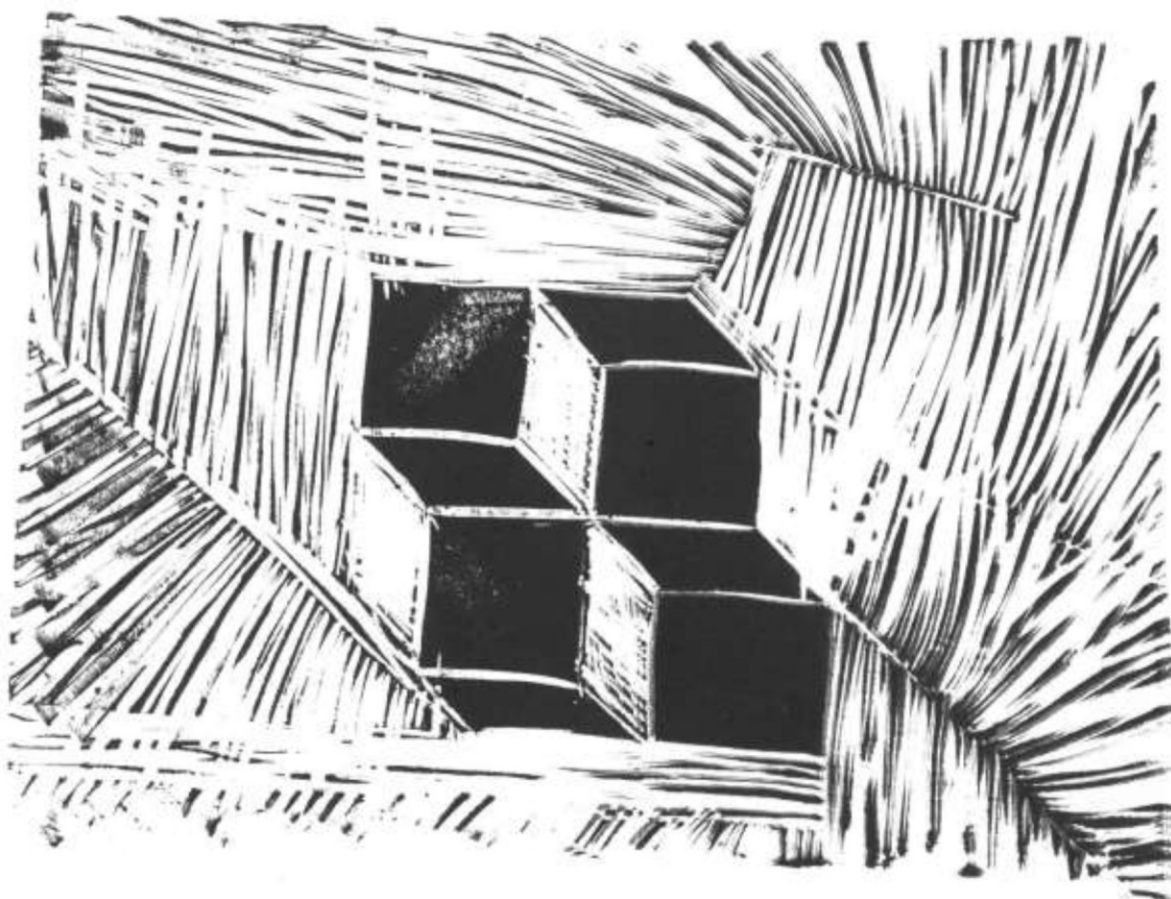
Letos v Cerkljenjaku četrtič podeljujemo **malo Prešernovo nagrado**. Prejema jo učenka **Vanessa Repič**, ki obiskuje deveti razred. Vanessa nastopa na prireditvah, ki jih organizira šola in lokalna skupnost. Poje v Mladinskem pevskem zboru OŠ Cerkljenjak-Vitomarci. Vanessa je ustvarjalna v pisanju zgodb. Vsa leta tekmuje na Cankarjevem tekmovanju, marca se odpravlja na državno tekmovanje v znanju slovenščine.

Ima čut za lepo slovensko besedo in je vzorna bralka, tekmuje za bralno značko in bo letos postala zlata bralka, je vzor svojim vrstnikom in jo bodo knjige spremljale skozi življenje.

Vanessa je prijazna, rada pomaga sošolcem, do starejših ljudi je spoštljiva, je učenka, na katero se lahko zaneseš.

Vanessa je na proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku, 5. februarja 2020, prejela malo Prešernovo nagrado, Prešernove Poezije pa imajo odslej posebno mesto na njeni knjižni polici.

Jožica Vršič

Kocke, Iztok Toš, 8. a

Tekmovanje BOBER

Tekmovanje BOBER poteka v Sloveniji od leta 2015/16 dalje. Letos se je naša šola tekmovanja udeležila prvič, zato je prav, da ga na kratko predstavimo.

Bober je mednarodno tekmovanje iz računalniškega mišljenja, namenjeno osnovnošolcem od drugega razreda naprej in srednješolcem. Njegov namen je povečati zanimanje učencev za računalništvo. Pokazati jim želimo, da računalnik ni le orodje za komuniciranje, brskanje po spletu, urejanje besedil ter poslušanje glasbe in gledanje filmov. Računalnik je neizčrpen vir zanimivih logičnih problemov, zaradi katerih računalnikarju ni nikoli dolgčas.

Na tekmovanju spoznajo področje na zabaven in poučen način. Tekmovalna vprašanja se navezujejo na algoritmično razmišljanje, logično sklepanje in razvoj spretnosti za reševanje problemov. Udeleženci spoznajo, da je razmišljanje in ustvarjalno reševanje problemov zanimivo in zabavno.

Organizator tekmovanja za Slovenijo je ACM Slovenija v sodelovanju z Univerzami v Ljubljani, Mariboru in Kopru. Šolsko tekmovanje je vsako leto organizirano v novembru. Najboljši tekmovalci se uvrstijo na državno tekmovanje v januarju.

V nadaljevanju se lahko preizkusite v reševanju nekaterih nalog z letošnjega tekmovanja za 4. in 5. razred. Rešitve najdete na spletni strani <http://dajmi.fri.uni-lj.si/bober/Bober%202019-20.pdf>.

POTEP PO VESOLJU

Astronavti lahko med planeti potujejo z raketo ali z vesoljsko ladjo , kot je prikazano na zemljevidu.

Če želi astronom z Venere priti na Saturn , lahko to naredi tako, da najprej poleti na Jupiter - lahko izbere, ali bo tja letel z raketo ali vesoljsko ladjo, nato z vesoljsko ladjo

poleti na Neptun in na koncu z vesoljsko ladjo poleti na Saturn. Če astronom izbere, da bo najprej letel z raketo, nato pa

dvakrat z vesoljsko ladjo, to krajše zapiše tako:

Astronavt Tine je obtičal na planetu Neptun in se želi vrniti na Zemljo . Z Vesoljske potovalne agencije so mu poslali štiri predloge potovanja. Kateri od predlogov Tineta ne bo pripeljal na Zemljo?

KROŽNIKI

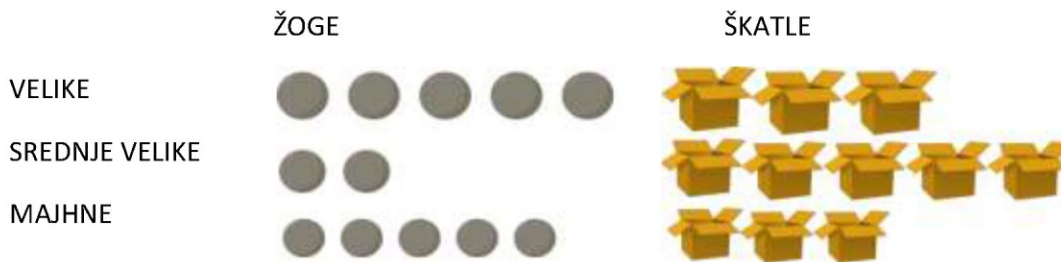
Uroš zлага krožnike v pomivalni stroj tako, da so levo veliki krožniki, na sredini običajni krožniki in na desni majhni krožniki. Med krožniki ni več prostih mest. Po večerji mora Uroš v pomivalni stroj pospraviti en velik krožnik. Ohraniti želi red, pri tem pa se želi dotakniti čim manjšega števila krožnikov.

Koliko krožnikov, ki so že v pomivalnem stroju, mora premakniti, da bo lahko velik krožnik postavil na pravo mesto?

POSPRAVLJANJE ŽOG

Imamo 5 velikih, 2 srednje veliki in 5 majhnih žog. Poleg tega imamo na voljo 3 velike, 5 srednje velikih in 3 majhne škatle, kamor žoge lahko pospravimo. Vsako žogo lahko pospravimo v enako veliko ali večjo škatlo. V vsako škatlo gre samo ena žoga, ne glede na velikost.

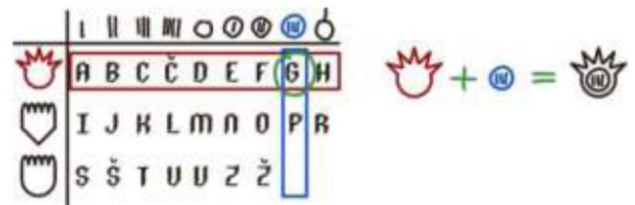
Koliko žog lahko pospravimo v škatle?

STAROBOBRSKO ŠIFRIRANJE

Bobrka Berta je globoko v gozdu odkrila starodavno drevo. Ko si ga je ogledala pobližje, je v deblu zagledala skrivnostno tabelo. Berta je prepričana, da je to šifrirna tabela, ki izvira iz časov, ko so tu prebivali starodavni Bobri.

Kmalu je ugotovila, kako se šifrirno tabelo uporablja. Novi znaki so kombinacija simbolov glede na stolpec in vrstico. Na primer: črko G zakodiramo po postopku na desni sliki.

Na robu gozda so zapisani ravno taki znaki! Berta pride bližje in vidi:

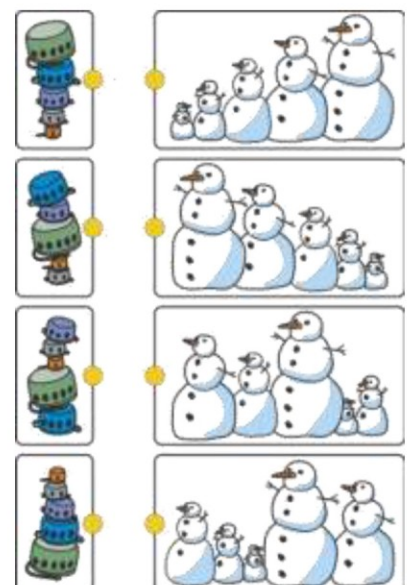
Kaj piše na robu gozda? Obkroži!

A. BOBERMEST B. VASBOBROV C. BOBERGRAD D. BOBROVRAJ

SNEŽAKI IN KLOBUKI

V vrsti stoji pet snežakov, ki potrebujejo še klobuke. V vrsto so postavljeni od leve proti desni. Klobuki morajo biti, še preden pridejo snežaki do njih, zloženi na kup in urejeni po velikosti tako, da bo vsak snežak svoj klobuk vzel z vrha kupa.

Kateri kup klobukov pripada kateri vrsti snežakov? Poveži.

Slavko Toplak

Tom & Jerry, Matej Letonja, 9. b

